

и римско-то язычество не е било по прѣвѣсно отъ Германско-то, то пакъ това промѣненіе бѣше приготваніе-то къмъ духовно-то приемваніе на чисто-то ученіе, и дѣйствително вече въ второй-тъ вѣкъ въ списанія-та на *Еренаж* намѣрваме удостовѣреніе, че въ негово-то врѣме Христіане-тъ въ Германіѣ (по горный и долный Рейнъ) не учихъ и не вѣрвахъ друго освѣнь онова кое-то учяхъ и вѣрвахъ Христіани-тъ на Вѣстокъ; и 20. години слѣдъ това Тертуліанъ потвърди това удостовѣреніе. Дива-та Германія глѣдаше на жители-тъ въ малкъ Италіѣ съ очюдваніе; тѣ живѣяхъ тамъ въ най-грубо-то си природно състояніе въ лоши жилища. Най-обычно-то имъ бѣше бой и ловъ. Идолослуженіе-то имъ бѣше крѣваво и осквърнено чрѣзъ челоуѣко-жертвуваніе.

Високи-тъ горы бѣхъ почти цѣла година покрыти съ снѣгъ и ледъ, а равнины-тъ имъ покрыты съ гѣсты тѣмны дѣбравы, въ кои-то вършяхъ поглоненіе-то на Идолы-тъ си. Още въ четвъртый-тъ вѣкъ Боденско-то езеро бѣше до толкова окружено съ гѣстый лѣсъ че никои не можеше да стигне до брѣгове-тъ му освѣнь, на мѣста-та на кои-то Римски-тъ легиони прѣсѣкохъ пѣтица-та — съ брадвы-тъ си. Зима-та бѣше дълга и студена, дивы звѣрове и зми имаше много, за кое-то свидѣтелствовать имена-та на мѣста, както Бернъ, Бернгаузенъ, Волфшлугенъ, Визенстайгъ (Визентъ т. е. дивъ — Буй — волъ) и пр.

Въ сегашнѣ-тъ *Франціѣ* въ онова врѣме